Dosarul nr. 1-36/2026 (nr. urmărirea penală 2025400201)
nr. electronic 1-2605651-21-1-04032026

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

29 iunie 2026 or. Cimișlia

Judecătoria Cimișlia
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător – Oxana Gîscă
Grefier – Daniela Roșca

Cu participarea:
Procurorilor în Procuratura Cimișlia –Valerian Botezatu, Iurie Oborocean
Apărătorului inculpatului, avocatul – Bîcos Ștefăniță
Apărătorului părții vătămate, avocatul – Larisa Terzi
Inculpatului – Petrache Andrei
În lipsa:
Reprezentantului legal al părții vătămate – Oxana Bargan
Părții vătămate – *****

examinând în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, în procedura articolului 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală în privinţa inculpatului

Petrache Andrei Ivan, născut la *****, IDNP *****, originar din or. *****, domiciliat în raionul *****, de naționalitate moldovean, cetățean al Republicii Moldova, neangajat în cîmpul muncii, nesupus militar, concubinează, doi copii minori la întreținere, cu studii medii, nu deține titluri speciale, grade de calificare sau distincții de stat, posedă limba în care se desfășoară procesul, lipsesc date despre dizabilitate, nu se află la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog, pe această cauză penală nu s-a aflat în stare de reținere sau arest, cu antecedente contravenționale, anterior condamnat,

- prin sentința din 30 mai 2005 a Judecătoriei sect. Rîșcani (nr. 1-613/2005), menținută prin decizia din 18 octombrie 2005 a Curții de Apel Chișinău, în baza art. 317 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 85 din Codul penal, prin adăugarea parțială a pedepsei

neexecutate prin sentința anterioară a Judecătoriei Cimișlia din 20 februarie 2002, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 03 (trei) ani și 06 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- prin sentința din 24 aprilie 2013 a Judecătoriei Cimișlia (nr. 1-64/2013), în baza art. 186 alin. (2) lit.c) din Codul penal, fiind încetat procesul penal în legătură cu împăcarea cu partea vătămată;

- prin sentința din 08 iulie 2013 a Judecătoriei Cimișlia (nr.1-92/2013), casată prin decizia din 26 noiembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată parțial sentința în partea numirii pedepsei, în baza art. *****alin.(1) din Codul penal, cu aplicarea art. 80 și art. 82 alin. (1) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 04 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- prin sentința din 21 noiembrie 2019 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central (nr.1-198/2019), menținută prin decizia din 17 august *****a Curții de Apel Cahul și decizia din 22 martie 2021 a Curții Supreme de Justiție, în baza art. 179 alin.(2), art. 172 alin. (1), art. 171 alin.(1) din Codul penal, cu aplicarea art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. *****alin. (2) lit. a[1]) din Codul penal.

Procedura de citare a părților a fost legal executată.
Termenul de examinare a cauzei penale: 04.03.2026-29.06.2026.

Asupra materialelor din dosar şi a probelor administrate în faza de urmărire penală, instanţa de judecată,-

c o n s t a t ă:

Petrache Andrei Ivan, la 29 noiembrie 2025, în intervalul cuprins între ora 19:00 - 19:30, aflându-se la domiciliul amplasat în s. ***** domiciliu în care locuiește împreună cu concubina sa, Bargan Oxana și fiul ei minor, *****, a.n.*****, astfel Petrache Andrei și ***** întrunind calitatea de membri ai familiei stipulate de art. 133[1] lit. a) din Codul penal, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate, îndreptate la săvârșirea actelor de violență asupra membrilor familiei, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, precum și cunoscând cu certitudine că ***** nu a împlinit vârsta majoratului, din motiv că ultimul nu a reacționat la observațiile lui de a închide telefonul mobil și a face temele pentru acasă, i-a aplicat minorului, ***** o lovitură cu pumnul în regiunea feței, ca rezultat cauzându-i leziuni corporale sub formă de echimoză în jurul ochiului stâng și hemoragie sub conjunctiva ochiului stâng, leziuni care potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202514D0257 din 13.12.2025, au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui corp contondent-dur prin mecanismul de lovire, generează dereglare a sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau sănătății.

Astfel, acțiunile lui Petrache Andrei Ivan au fost încadrate de organul de urmărire penală ca infracțiune de violență în familie, conform indicilor calificativi - acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, care au provocat vătămarea ușoară a integrității corporale și a sănătății, săvârșite cu bună știință asupra unui minor, faptă prevăzută de art. *****alin. (2) lit. a[1]) din Codul penal.

În cadrul ședinței de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Petrache Andrei, fiind asistat de apărătorul său, avocatul Bîcos Ștefăniță a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaște faptele indicate în rechizitoriu și încadrarea juridică a acestuia în baza art. *****alin. (2) lit. a[1]) din Codul penal, probele îi sunt cunoscute, înțelege conținutul lor și nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

Potrivit prevederilor art. 364[1] alin. (1), (2) și (4) din Codul de procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decît dacă inculpatul declară că recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăţia inculpatului.

Instanţa de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite şi dacă sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse şi procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de judecată, analizând cererea inculpatului, susținută de inculpat personal și de apărătorul său și, ascultând opinia procurorului, a apărătorului părții vătămate minore și a reprezrntantului legal al părții vătămate, care au pledat pentru examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, constatând că din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite, precum și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin încheierea protocolară din 24 martie 2026 a dispus admiterea cererii inculpatului cu privire la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Or, norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate supra, cât și de faptul că acuzatorul de stat, reprezentantul legal al părții vătămate minore și avocatul acesteia nu au obiectat asupra cererii înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult, instanța de judecată studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriu este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate acuzatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanţa precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului nu împiedică o persoană să renunţe de bunăvoie la garanţiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunţat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecinţele actelor sale [a se vedea Hermi împotriva Italiei (MC), par. 74; Sejdovic împotriva Italiei (MC), par. 87], iar la caz, inculpatul Petrache Andrei a înaintat cerere autentică în acest sens, a susţinut-o în prezenţa apărătorului Bîcos Ștefăniță, fiind notificat inclusiv despre consecinţele examinării cauzei în procedură simplificată.

În cadrul cercetării judecătoreşti, inculpatul Petrache Andrei, conform regulilor de audiere a martorilor, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, și-a recunoscut integral vinovăţia, declarând că, ***** este fiul concubinei sale, Bargan Oxana, cu care concubinează de aproximativ trei ani, în prezent relațiile dintre ei sunt bune. Nu își amintește data exactă când a avut loc cazul dat, însă în luna noiembrie anul 2025, aproximativ ora 19:00-20:00, aflîndu-se în casa Oxanei Bargan din s. ***** în odaia copilului, în timp ce îi spunea lui ***** să-și facă lecțiile, ultimul nu a luat în considerare cele spuse, iar ulterior a început să trântească ușile. În acel moment mama minorului, Bargan Oxana, i-a făcut observație acestuia, iar ***** a început să-i arate pumnii. Inculpatul a declarat că s-a apropiat de ***** pentru a-i lua telefonul, însă ultimul s-a așezat pe pat și l-a lovit cu piciorul în piept, moment în care, inculpatul, cu dosul palmei intenționat l-a lovit pe ***** peste față, la ochiul stâng.

La întrebările adresate de avocatul părții vătămate, inculpatul a declarat că îl ceartă pe ***** doar în cazurile în care ultimul nu dorește să-și facă lecțiile pentru acasă și că nu aplică violență față de minor. Totodată, a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, motivînd că dânsul întreține familia și este apt de muncă.

Judecând cauza în procedură simplificată, în temeiul art. 364[1] din Codul de procedură penală, instanța consideră fapta recunoscută de inculpat ca fiind dovedită, vinovăția fiind confirmată prin mijloacele de probă anexate la materialele dosarului, prezentate de procuror și acceptate de inculpat, și anume:

-Declaraţiile reprezentantului legal al părții vătămate, Bargan Oxana, precum că că este de acord să fie recunoscută în calitate de reprezentat legal al fiului minor, *****, anul nașterii *****și acceptă să fie audiată pe marginea cazului. La moment locuieşte în s. ***** şi are la întreţinere 2 copii minori, ***** anul nașterii *****şi ***** anul nașterii *****, copiii îi creşte împreună cu concubinul, Petrache Andrei anul nașterii *****, copii comuni nu au. Împreună cu concubinul locuiesc de aproximativ 2 ani, acesta este în relaţii bune cu ea şi cu copii ei minori. La 29 noiembrie 2025, în jurul orei 19:00 toţi împreună se aflau la domiciliu, ea

era în bucătărie, prepara mâncare, iar copii împreună cu concubinul, Andrei se aflau în cameră, unde ea din bucătărie a auzit că Andrei i-a comunicat lui *****să închidă telefonul mobil pe care se juca şi să facă temele pentru acasă, acesta făcând studiile la *****, însă *****nu asculta şi continua să se joace în telefon. Concubinul de repetate ori i-a comunicat să închidă telefonul şi să plece la masă pentru a face lecţiile, iar *****nu reacţiona. Văzând această situaţie a dorit să-i ia telefonul din mâini, însă fiul l-a ascuns după spate, comunicând că nu doreşte să-i dea telefonul şi nici să facă temele pentru acasă. Andrei iarăşi încercând să-i ia telefonul, apucându-l de mână, unde *****l-a împins cu piciorul stâng în abdomen. Andrei lovindu-se de masa care se afla în cameră. La aceste acţiuni ea a fost prezentă, totodată comunicându-i lui *****şi concubinului să se calmeze şi dacă nu doreşte să facă nimic să-l lase în pace, după ce s-a întors să plece spre bucătărie şi la un moment a auzit vocea fiului zicând „Ai”. Revenind imediat în cameră l-a văzut pe *****ridicându-se de pe fotoliu şi fugind afară, în curte, iar ea a mers din urma lui întrebându-l ce s-a întâmplat, unde fiul i-a comunicat că Andrei l-a lovit cu pumnul în regiunea ochiului stâng (o singură dată), însă ea nu se afla în cameră şi nu a văzut cum l-a lovit, cu ce l-a lovit cu palma sau cu pumnul şi unde l-a lovit, după ce l-a scurt timp a observat că Andrei a ieşit din domiciliu şi a plecat în „başca” din curtea domiciliului unde a locuit 2 zile. Concubinul, Andrei în timpul conflictului cu *****nu era în stare de ebrietate alcoolică, acel incident a avut loc pentru prima dată, anterior nu au fost aşa cazuri. Declară că concubinul nu o agresează fizic pe ea şi nici nu se exprimă cu cuvinte necenzurate în adresa ei sau a copiilor, au o relaţie sănătoasă şi bună între ei, mai există careva mici certuri (f. d. 48-50, vol. I);

- Declarațiile părții vătămate minore, ***** care fiind audiat în condiţiile art. 110^1 din Codul de procedură penală, a declarat că se numeşte *****, este născut la 29.03.*****, învaţă la ***** locuieşte în s. *****din anul 2019, până la acesta a locuit în s. Albina. Locuieşte la moment cu mama, Oxana Bargan, fratele ***** şi Petrache Andrei, soţul mamei. Cu fratele se împacă bine, pe mama şi Andrei îi ajută. Relaţiile cu membrii familiei sunt prietenoase. Careva conflicte cu persoanele cu care locuieşte nu a avut, nu s-a certat cu nimeni. Cineva din membrii familiei nu au avut conflicte cu el. Nu înţelege ce este asta conflict. Se ceartă uneori cu mama, când nu o ascultă. Cu Andrei Petrache certuri şi neînţelegeri a avut, uneori se certau, când nu dorea să citească. Andrei faţă de el este un pic bun, un pic rău. Este rău, fiindcă a dorit să-l bată, striga când nu dorea să citească. Cazuri ca Andrei să-l bată a fost doar atunci când l-a lovit cu pumnul în ochi, alte cazuri nu au fost. Aceasta nu ţine minte precis când a fost, a fost toamna, luna noiembrie, anul 2025. Conflictul dat s-a început din motiv că, Andrei a vrut să-i ia telefonul şi el l-a lovit cu piciorul, el s-a lovit de masă şi Andrei l-a lovit cu pumnul în ochi. El a început să plângă şi ulterior, mama s-a lămurit cu Andrei. În

timpul conflictului, mama a văzut cele întâmplate. În afară de faptul că Andrei l-a lovit cu pumnul în ochi, alte cazuri ca el să-l amenințe sau să-l bată nu au mai fost. El atunci a zis că mai mult nu-l va mai bate. În momentul conflictului dat, Andrei era treaz. Alte cazuri nu au mai fost. La moment, relaţiile dintre el şi Andrei sunt bune (f.d.38-39, vol. I);

- Procesul-verbal de consemnare a faptei constatate, înregistrat în R-1 al IP Cimişlia nr.315 din 05.12.2025, pe faptul că minorul *****, la domiciliul amplasat în s. ***** a fost agresat fizic de concubinul mamei sale, Petrache Andrei, ca rezultat fiindu-i cauzată vătămare corporală uşoară (f.d.5, vol.I);

- Informaţia telefonică, înregistrată în R-2 al IP Cimişlia la nr.3558 din 02.12.2025, parvenită la şeful SP-3 al IP Cimişlia, Alexandru Lupu, prin care informează că minorul *****, la domiciliul amplasat în s. ***** a fost agresat fizic de concubinul mamei sale, Petrache Andrei, ca rezultat fiindu-i cauzată vătămare corporală uşoară (f.d.6, vol. I);

- Copia chestionarului de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie din 02.12.2025, potrivit cărui a fost stabilit risc ridicat de violenţă fizică faţă de victima ***** din partea agresorului Petrache Andrei (f.d.7,vol. I);

- Extrasul din Registrul de Stat al populației pe numele lui *****, potrivit cărui se atestă că numitul nu are împlinită vârsta majoratului, precum şi faptul că mama lui este Bargan Oxana, născută la *****(f.d.16, vol. I);

- Copia certificatului de naștere seria *****, eliberat la 12 aprilie 2011 de Primăria comunei Albina, r-nul Cimişlia, potrivit cărui se atestă că numitul nu are împlinită vârsta majoratului, precum şi faptul că mama lui este Bargan Oxana, născută la *****(f.d.17, vol. I);

- Extrasul din Registrul de Stat al populației pe numele Bargan Oxana, potrivit cărui se atestă că numita are trei copiii, printre care și ***** (f.d.43, vol. I);

- Raportul de constatare medico-legală nr.202514P0427 din 02.12.2025, potrivit cărui în concluzii, la cet. ***** născut la **********au fost depistate leziuni corporale sub formă de echimoză în jurul ochiului stâng şi hemoragie sub conjunctiva ochiului stâng care au fost cauzate prin acţiunea traumatică posibil şi de o singură dată a unui corp contondent-dur prin mecanismul de lovire, puteau fi cauzate în timpul şi circumstanţele indicate în ordonanţă şi de către persoana examinată, generează dereglare a sănătăţii de scurtă durată şi conform acestui criteriu se califică ca vătămare uşoară a integrităţii corporale sau sănătăţii (f.d.56-58, vol. I);

- Raport de expertiză judiciară medico-legală nr.202514D0257 din 13.12.2025, potrivit cărui în concluzii, la cet. ***** născut la **********au fost depistate leziuni corporale sub formă de echimoză în jurul ochiului stâng şi

hemoragie sub conjunctiva ochiului stâng care au fost cauzate prin acţiunea traumatică posibil şi de o singură dată a unui corp contondent-dur prin mecanismul de lovire, puteau fi cauzate în timpul şi circumstanţele indicate în ordonanţă şi de către persoana examinată, generează dereglare a sănătăţii de scurtă durată și conform acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății (f.d.54-55, vol. I).

Analizând declarațiile inculpatului oferite în cadrul cercetării judecătorești în coroborare cu cele oferite la etapa de urmărire penală, instanța de judecată conchide că acestea sunt în concordanță cu circumstanțele de fapt a cauzei, fiind veridice și consecvente pe tot parcursul procesului penal.

Acuzatorul de stat Valerian Botezatu, în ședința de judecată a prezentat discursul în formă scrisă, menționând că apreciind probele administrate în faza de urmărire penală, circumstanțele săvîrșirii infracțiunii, lipsa circumstanțelor atenunate și prezența circumstanței agravante, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite de Petrache Andrei, personalitatea acestuia, faptul că anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară, fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii cu executare reală și această pedeapsă nu a avut efectul de reeducare și resocializare, ținând cont de necesitatea restabilirii echității sociale și prevenirea de săvîrșirea unor noi infracțiuni similare atît de către inculpat, cît și de alți membri ai societății, în scopul resocializării inculpatului, consideră că reeducarea lui Petrache Andrei poate fi atinsă doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoare în limitele prevăzute de art. 2011 alin. (2) din Codul penal în coraport cu criteriile de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 80^1 din Codul penal. Astfel, a solicitat a-l recunoaşte vinovat culpabil pe Petrache Andrei Ivan de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 2011 alin. (2) lit. a^1) din Codul penal, numindu-i pedeapsa sub formă de 2 ani și 06 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Pînă la intrarea sentinței în vigoare de aplicat în privința lui Petrache Andrei Ivan măsura preventivă arestul. De încasat din contul lui Petrache Andrei Ivan în folosul statului cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea constatării medico legale raport nr. 202514P0427 din 02.12.2015 în sumă de 224 lei și a expertizei juridiciare medico legale raport nr. 202514D0257 din 13.12.2025 în sumă de 320 lei, iar în total suma de 544 lei.

Apărătorul părții vătămate minore, Terzi Larisssa a menționat că, pedeapsa solicitată de acuzatorul de stat este una echitabilă, violența față de minor nu poate fi tolerată, astfel, inculpatul urmează a fi consamnat. Acțiune civilă nu a fost înaintată, or partea vtămată minoră și reprezentantul legal al acesteia au declarat că nu au careva pretenții față de inculpat.

Apărătorul inculpatului, avocatul Bîcos Ștefăniță în dezbateri juridicare a prezentat pledoaria în formă scrisă, menționînd că inculpatul și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii integral, se căiește sincer de cele comise, s-a

împăcat cu partea vătămată, pretenții de ordin material sau moral nu sunt. Prin urmare, ținând cont de toate acestea, a solicitat a-i stabili pedeapsă conform prevederilor art. 364^1 din Codul de procedură penală, muncă neremunerată în folosul comunității.

Inculpatul Petrache Andrei a susținut cele menționate de avocat, declarând că se căiește de cele comise, solicitând pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității deoarece dînsul întreține familia.

În ședința de judecată partea vătămată minor nu s-a prezentat, fiind audiat la judecătorul de instrucție conform art. 110^1 din Codul de procedură penală, iar reprezentantul legal al părții vătămate minore, prin cererea a solicitat judecarea cauzi în lipsa sa.

Conform prevederilor art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Potrivit art. 8 din Codul de procedură penală și art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție. La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

În conformitate cu art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare (…). Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Art. 389 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, statuează că sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată.

Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanța de judecată în absenţa lor.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Petrache Andrei a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

Audiind participanții la proces, analizând probele administrate de către organul de urmărire penală şi cercetate în ședința de judecată prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de judecată stabilește următoarele.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art. 52 din Codul penal, că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Se consideră calificare a infracţiunii, potrivit art. 113 din Codul penal, determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

În confomritate cu art. 385 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate, dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea.

Prin violenţă în familie, se înțelege acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaționale sau al comunicațiilor electronice, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiuni incriminate, instanța de judecată reține că, obiectul juridic special al infracţiunii prevăzută de art. *****din Codul penal are un caracter complex. Obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire privire la solidaritatea familială. Obiectul juridic secundar îl formează relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, onoarea și demnitatea persoanei, substanța, integritatea sau potențialul de utilizare a bunurilor ori posesia asupra bunurilor.

Integritatea fizică sau psihică a persoanei presupune obligaţia negativă a tuturor celorlalţi de a nu-i cauza suferinţe fizice sau psihice. Nu trebuie confundate noţiunile „integritate corporală”, „sănătate”, „libertate psihică (morală)”, pe de o parte, şi „integritate fizică sau psihică”, pe de altă parte. Integritatea corporală este lezată ca urmare a producerii leziunilor corporale (fără cauzarea prejudiciului sănătăţii). Sănătatea este lezată ca urmare a cauzării vătămării intenţionate uşoare a integrităţii corporale sau a sănătăţii. Libertatea psihică (morală) suferă atingere în urma aplicării violenţei psihice. În opoziţie, integritatea fizică sau psihică este lezată ca urmare a producerii suferinţelor fizice ori psihice.

Obiectul material al infracţiunii prevăzute la alin. (1) art.*****din Codul penal îl reprezintă corpul persoanei (în acele cazuri când săvârşirea faptei presupune influenţarea nemijlocită infracţională asupra corpului victimei). De asemenea, ca obiect material al infracţiunii în cauză pot să apară bunurile mobile sau imobile aparţinând victimei, care sunt sustrase, distruse, deteriorate etc.

Victima infracțiunii de violență în familie este oricare membru al familiei făptuitorului.

Conform art. 133^1 lit. a) din Codul penal, prin membru de familie se înţelege în condiţia de conlocuire persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, persoanele în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (*concubinaj*) sau dintre părinţi şi *copii*.

Instanța de judecată atestă că prevederi similare se regăsesc în norma de la art. 3 alin. (2) lit. a) din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie nr. 45-XVI din 01.03.2007.

Instanța de judecată constată că la caz, la data comiterii faptelor incrimitate copilul victimă ***** conviețuia împreună cu mama sa Bargan Oxana și concubinul acesteia, la caz, incupatul, Petrache Andrei într-o gospodărie comună, în satul ***** de aproximativ trei ani.

Latura obiectivă a infracțiunii analizate are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea manifestată fizic sau verbal; 2) urmările prejudiciabile sub forma unei suferinței fizice, vătămării uşoare a integrității corporale sau a sănătății, suferințe psihice ori a prejudiciului material sau moral; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

După cum rezultă din art. 2 din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie nr. 45-XVI din 01.03.2007 acțiunea sau inacțiunea prejudiciabilă din contextul infracțiunii prevăzute de art. *****alin. (1) din Codul penal, cunoaște următoarele modalități faptice de realizare.

Violenţă fizică reprezintă maltratare și/sau vătămare intenţionată a integrităţii

corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.

În ce priveşte noţiunea „vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii", aceasta are înţelesul care rezultă din alin. (3) art. 78 din Codul contravenţional în situaţia producerii vătămării uşoare a integrităţii corporale sau a sănătăţii, aplicarea răspunderii conform art.*****alin. (1) din Codul penal, exclude calificarea suplimentară în conformitate cu alin. (3) art. 78 din Codul contravenţional. Eventual, la individualizarea pedepsei stabilite la art. *****alin. (1) din Codul penal, urmează a se lua în considerare care anume dintre urmările prejudiciabile menţionate mai sus s-a produs. Pentru aplicarea răspunderii în baza art.*****alin. (1) din Codul penal, este suficient să se producă una dintre urmările prejudiciabile enumerate în dispoziţia acestei norme penale. În orice caz, numărul urmărilor prejudiciabile produse se va lua în considerare la individualizarea pedepsei pentru infracţiunea de violenţă în familie.

În partea ce ține de latura obiectivă a infracțiunii comise de inculpat, în speță, aceasta s-a materializat prin acțiunile sale violente, manifestate prin aplicarea unei lovituri cu pumnul în regiunea feței, ca rezultat cauzându-i părții vătămate minore leziuni corporale sub formă de echimoză în jurul ochiului stâng și hemoragie sub conjunctiva ochiului stâng, leziuni care potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202514D0257 din 13.12.2025, au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui corp contondent-dur prin mecanismul de lovire, generează dereglare a sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau sănătății, aceste circumstanțe fiind demonstrate prin declarațiile victimei date la urmărirea penală și recunoscute de către inculpat în cadrul cercetării judecătorești.

În speță, latura subiectivă s-a materializat prin intenția directă a inculpatului de atentare la integritatea fizică a părții vătămate minore. Or, instanța de judecată conchide că, inculpatul aplicând violența fizică asupra victimei minore își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și a prevăzut că acțiunile sale pot cauza urmări prejudiciabile sub forma vătămării a integrității corporale, în acest fel confirmându-se caracterul intenționat al acțiunilor sale.

Subiectul infracțiunii prevăzute de art. *****alin. (1) lit. a[1]) din Codul penal, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) din Codul penal, este persoana fizică responsabilă care a atins vârsta de 16 ani la momentul comiterii infracțiunii, și întrunește calitatea specială în raport cu victima infracțiunii, și anume este membru al familiei victimei. Mai mult, inculpatul Petrache Andrei întrunește subiectului al infracțiunii examinate.

În concluzie, instanța de judecată a stabilit atât existența temeiului real de atragere la răspundere penală a inculpatului Petrache Andrei Ivan, cât și totalitatea

semnelor obiective și subiective ce califică fapta prejudiciabilă a lui Petrache Andrei Ivan drept infracțiune prevăzută la art. 2011 alin. (1) lit. a[1]) din Codul penal – după indicii calificativi– adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, care au provocat vătămarea ușoară a integrității corporale și a sănătății, săvârșite cu bună știință asupra unui minor.

Apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității și toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată consideră că fapta inculpatului Petrache Andrei Ivan a fost corect încadrată juridic în prevederile art. 2011 alin. (2) lit. a[1]) din Codul penal.

În consecință, în speța dedusă judecății, în cadrul ședinței instanța a stabilit vinovăția inculpatului dincolo de orice îndoială rezonabilă, iar în consecință, va emite o sentință de condamnare în privința acestuia.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii.

În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 din Codul penal, respectiv, modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art. 8 din Codul penal, caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

Aşadar, prin prisma art. 16 alin. (4) din Codul penal, infracţiunea prevăzută de art. 2011 alin. (2) lit. a[1]) din Codul penal, la data comiterii infracțiunii 29.11.2025, se clasifică în categoria infracţiunilor grave, săvîrșită cu intenție.

Potrivit prevederilor art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvîrşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Sancţiunea art. 2011 alin. (2) lit. a[1]) din Codul penal, la momentul săvârşirii infracţiunii, 23 august 2025, prevedea pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani.

Conform art. 80[1] alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Reieșind din faptul că inculpatul Petrache Andrei a solicitat examinarea

cauzei în procedură simplificată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, corespunzător, conform art. 364[1] din Codul de procedură penală în coroborare cu art. 80[1] alin. (1) din Codul penal, la stabilirea pedepsei, inculpatul beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Astfel, aplicând prevederile art. 364[1] din Codul de procedură penală în coroborare cu art. 80[1] alin. (1) din Codul penal, prin reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială, instanța de judecată stabilește noua limită a pedepsei prevăzute de art. 2011 alin. (2) lit. a[1]) din Codul penal cu care va opera la stabilirea pedepsei, și anume – muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 135 la 180 de ore sau cu închisoare de la 09 luni pînă la 4 ani și 6 luni.

Instanța de judecată reține faptul că acuzatorul de stat a solicitat de a-i stabili pedeapsă sub formă de 2 ani și 06 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Pînă la intrarea sentinței în vigoare de aplicat în privința lui Petrache Andrei Ivan măsura preventivă arestul.

Apărătorul părții vătămate minore, Terzi Larisa a menționat că, pedeapsa solicitată de acuzatorul de stat este una echitabilă, violența față de minor nu poate fi tolerată, astfel, inculpatul urmează a fi condamnat.

Apărătorul inculpatului, avocatul Bîcos Ștefăniță și inculpatul în dezbateri juridicare a pledat pentru pedeapsă conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, muncă neremunerată în folosul comunității.

Aici, instanța de judecată menționează că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blîndă – amendă pînă la cea mai aspră detențiunea pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, circumstanţe atenuante, în conformitate cu art. 76 din Codul penal ce ar atenua răspunderea inculpatului, instanța de judecată nu a stabilit. Totodată, instanța menționează că recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) din Codul penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să-i fie acordată o dublă valență juridică.

În conformitate cu art. 77 din Codul penal, enumerarea circumstanţelor agravante are caracter exhaustiv. Pot fi recunoscute drept circumstanţe agravante numai acele împrejurări, care sînt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală şi incluse în conţinutul rechizitoriului.

La caz, în acţiunile inculpatului au fost stabilite circumstanţe agravante prevăzute de art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal, și anume, săvârșirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similar.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Petrache Andrei de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

La formarea viziunii complete asupra personalității inculpatului Petrache Andrei și condițiile de viață a familiei ultimului, instanța de judecată reține că aceasta la locul de trai se caracterizează negativ, conflictuală în raport cu vecinii și consătenii, consumă băuturi alcoolice, este agresiv cu vecinii și familia, deseori folosește forța fizică asupra concubinei și copiilor (f.d.64, vol. I), concubinează, are două persoane la întreținere (f.d.63, vol. I), nu se află la evidența medicului narcolog (f.d.69, vol.I), nu se află la evidența medicului psihiatru (f.d.71, vol. I), potrivit revendicării/Forma 246, anterior a fost atras la răspundere penală (f.d.65-66, vol. I); potrivit cazierului contravenţional, a fost supus răspunderii contravenţionale (f.d.67, vol. I).

Art. 111 alin. (1) lit. g) din Codul penal, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la închisoare pentru săvîrşirea unei infracţiuni uşoare sau mai puţin grave – dacă au expirat 2 ani după executarea pedepsei.

Din materialele cauzei rezultă că, prin sentința din 08 iulie 2013 a Judecătoriei Cimișlia (nr.1-92/2013), casată prin decizia din 26 noiembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată parțial sentința în partea numirii pedepsei, în baza art. 2011 alin.(1) din Codul penal, cu aplicarea art. 80 și art. 82 alin. (1) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 04 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

La fel, prin sentința din 21 noiembrie 2019 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central (nr.1-198/2019), menținută prin decizia din 17 august 2020 a Curții de Apel Cahul și decizia din 22 martie 2021 a Curții Supreme de Justiție, în baza art. 179 alin.(2), art. 172 alin. (1), art. 171 alin.(1) din Codul penal, cu aplicarea art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit informației parvenite de la Biroul de probațiune Cimișilia din 27 martie 2026, se menționează că Petrache Andrei Pavel, conform încheierii din 26 iulie 2022 Judecătoriei Cimișlia, în baza art. 91 din Codul penal, a fost liberat condiționat de pedeapsă înainte de termen cu 01 an 11 luni 13 zile, cu obligația să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul biroului de probațiune, săparticipe la programe probaționale. Începutul termenului 26.07.2022, expirarea termenului 09.07.2024. Condamnatul la 09.07.2024 a fost exclus din evidența Biroului de probațiune Cimișlia în legătură cu expirarea termenului

(f.d.24, vol. II).

În contextul circumstanțelor relevate supra, instanța de judecată va respinge solicitarea părții apărării de a stabili inculpatului a unei pedepse mai blânde, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece această măsură de pedeapsă în opinia instanței nu este echitabilă și proporțională circumstanțelor stabilite anume reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise și din personalitatea inculpatului Petrache Andrei, care anterior a fost atras la răspundere penală pentru a o infracțiune similară, fiind reținută și circumstanța agravantă.

În asemenea conjunctură, instanța de judecată consideră că o pedeapsă nonprivativă de libertate ar avea un caracter iluzoriu, iar pedeapsa penală nu şi-ar realiza scopul de restabilire a echităţii sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane.

Reieșind anume din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, și anume că inculpatul a comis acte de violență în familie asupra unui minor, cauzându-i vătămări corporale „ușoare”, din circumstanțele și modalitatea de comiterea a faptei, precum și din personalitatea inculpatului constată că, restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu executarea reală a pedepsei, or, întoarcerea inculpatului Petrache Andrei în același mediu existențial în care a fost comisă infracțiunea, la această etapă, nu va asigura pe de o parte, nici conștientizarea de către inculpatul Petrache Andrei a gravității faptei comise și a consecințelor survenite, dar și nici protecția părții vătămate.

Aici, instanța de judecată reține ca fiind plauzibile argumentele auzatorului de stat precum că ținând cont de necesitatea restabilirii echității sociale și prevenirea de săvîrșirea unor noi infracțiuni similare atît de către inculpat, cît și de alți membri ai societății, în scopul resocializării inculpatului, reeducarea lui Petrache Andrei poate fi atinsă doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoare, or, potrivit personalității inculpatul Petrache Andrei, anterior acesta a fost condamnat pentru o infracțiune similară, fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii cu executare reală și această pedeapsă nu a avut efectul de reeducare și resocializare.

Astfel, având în vedere circumstanțele cauzei stabilite mai sus, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei consfințite de art. 61 alin. (2) din Codul penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) din Codul penal este unul grav, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii imputate, instanța stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an închisoare, cu executarea pedepsei cu executarea în penitenciar de tip semiînchis conform art. 72 alin. (3) din Codul penal, limita pedepsei determinată, fiind

raportată la forma de realizare a infracțiunii, comportamentul inculpatului pînă și după comiterea acesteia, impactul adus în societate prin comiterea infracțiunii respective, dar și percepția acestor acțiuni de către inculpat, gradul de conștientizare a acțiunilor.

În opinia instanței, pedeapsa solicitată de acuzatorul de stat de 02 ani 06 luni închisoare, este prea aspră.

În acest sens, instanța de judecată subliniază că, în cauzele Mudric contra Republicii Moldova (nr. 74839/10), B. contra Republicii Moldova (nr. 61382/09), Eremia contra Republicii Moldova (nr. 3564/11), T.M. şi C.M. contra Republicii Moldova (nr. 26608/11), Vieru contra Republicii Moldova (nr. 25763/10) Curtea Europeană a Drepturilor Omului, printre altele, a statuat următoarele: „ingerința autorităților în viaţa privată și de familie poate deveni necesară în vederea protecției sănătății și drepturilor unei persoane sau prevenirii acțiunilor criminale în anumite circumstanțe. În acest sens, Statele trebuie să mențină și să aplice în practică un cadru legal adecvat care ar acorda protecție împotriva acțiunilor de violență din partea persoanelor private; având în vedere modul în care autoritățile au examinat cauza, în special cunoașterea de către autorități despre riscul violenței ulterioare din partea agresorului și omisiunea lor de a întreprinde măsuri eficiente, Curtea constată că statul a omis să respecte obligațiile sale pozitive în temeiul articolului 3 din Convenție. Prin urmare, a existat o încălcare a acestei prevederi; în opinia Curţii, combinarea factorilor menţionaţi demonstrează clar că acțiunile autorităților nu au fost doar o simplă omisiune sau tergiversare în combaterea violenței asupra reclamantei, dar a condus la tolerarea repetată a violenței și a reflectat o atitudine discriminatoare faţă de prima reclamantă ca femeie. Constatările raportorului special al Naţiunilor Unite cu privire la violența asupra femeilor, cauzele sale și consecințele, precum și datele statistice ale Biroului Naţional de Statistică creează doar impresia că autoritățile nu apreciază cu desăvârșire seriozitatea și extinderea problemei violenței în familie în Moldova și efectul său discriminatoriu asupra femeilor. Aşadar, în toate aceste cazuri CtEDO a condamnat Republica Moldova, inclusiv şi în baza art. 3 şi 14 al CEDO, pentru o reacție ineficientă sau aplicarea unor măsuri pur formale în cazuri de violență în familie în general şi asupra femeii în special”.

Tot aici, instanța de judecată va respinge ca nefondate argumentele avocatului Bîcos Ștefăniță și care se referă la faptul că, inculpatul s-a împăcat cu partea vătămată, iar ultima nu are careva pretenții către inculpat și nu dorește aplicarea pedepsei față de acesta sub formă de închisoare, or, sub aspectul necesității corectării, reeducării inculpatului și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, poziția părții vătămate minore în cazul dat nu poate influența soluția instanței de judecată, așa cum partea vătămată este victima violenței în familie, inclusiv minor, care poate fi ușor manipulată pentru a da declarații în favoarea

inculpatului.

În acest sens, instanța de judecată subliniază faptul că, în procesul de individualizare a pedepsei penale a evaluat în mod corespunzător faptul că, inculpatul Petrache Andrei anterior a mai comis fapte penale, ispășind pedeapsă sub formă de închisoare cu executare, cu toate acestea însă, inculpatul nu s-a corectat şi este la o altă abatere la fel de la legea penală, săvârșind cu intenție infracțiunea de violență în familie şi urmărind realizarea scopurilor pedepsei penale, şi anume reeducarea condamnatului, instanța de judecată va stabili că ele vor fi atinse prin stabilirea inculpatului Petrache Andrei a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 01 (unu) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis care, luând în considerație caracterul și gradul pericol al infracțiunii comise și de personalitatea inculpatului, se apreciază ca fiind legală, întemeiată și echitabilă.

Conform prevederilor art. 395 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Instanța de judecată precizează că, potrivit art. 176 alin. (1) din Codul de procedură penală, drept temei pentru aplicarea/menținerea unei măsuri preventive servește necesitatea asigurarea executării sentinței.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul s-a expus pe marginea aplicării măsurilor preventive în privința inculpatului - arestul.

Prin urmare, instanţa relevă că, conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Așadar, în vederea asigurării executării de către inculpat a pedepsei care urmează a fi stabilită inculpatului sub formă de închisoare pe un termen de 01 ani, instanța de judecată consideră necesar, în temeiul art. art. 175 alin. (3), pct. 11), art. 329 din Codul de procedură penală, de a aplica în privința lui Petrache Andrei măsura preventivă sub formă de arest preventiv până la intrarea în vigoare a prezentei sentințe.

Termenul de ispășire a pedepsei urmează a fi calculat din momentul reținerii inculpatului.

Acțiune civilă nu a fost înaintată. Cu toate acestea, instanța de judecată consideră oportun de a explica părții vătămate că dacă i-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală comise de inculpat este în drept să înainteze acțiune civilă în procedură contencioasă.

Corpuri delicte nu sunt.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14) din Codul de

procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

În conformitate cu art. 143 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală, expertiza se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea altor cazuri cînd prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Instanța de judecată concluzionează că, efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de judecată reține, că în cadrul urmării penale au fost suportate cheltuielie judiciare pentru efectuarea și întocmirea Raportului de constatare medico-legală nr. 202514P0427 din 02.12.2015 în sumă de 224 lei și a Raportului de expertiză juridiciare medico-legală nr. 202514D0257 din 13.12.2025 în sumă de 320 lei, în sumă totală de 544 lei, astfel raportând prevederile legale enunțate supra, la materialele cauzei, instanța de judecată consideră că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi pusă în sarcina inculpatului Petrache Andrei, atât timp cât ultimul a comis infracțiunea imputată, vina acestuia fiind dovedită indubitabil, or, efectuarea expertizei, a avut la geneză comportamentul infracțional al inculpatului.

Ținând cont de admisibilitatea raportului de expertiză și constatare medico-legală, raportând prevederile legale evidențiate supra la materialele cauzei, instanța ajunge la concluzia de a admite cerința acuzatorului de stat de încasare din contul inculpatului a plății cheltuielilor pentru efectuarea expertizei judiciare în valoare de 544 lei.

În conformitate cu prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, art. 340, 364^1, 382, 384-385, 389, 392-395, 397 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ș t e :

Petrache Andrei Ivan, născut la *****, IDNP *****, se recunoaşte vinovat de săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 2011 alin. (2) lit. a^1) din Codul penal, prin aplicarea prevederilor art. 80^1 din Codul penal, şi, în baza acestei Legi, i se stabileşte pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 01 (unu) an, cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 175 alin. (3), pct. 11) din Codul de procedură penală, se aplică în privința condamnatului Petrache Andrei Ivan măsura

preventivă sub formă de arest preventiv, până la intrarea în vigoare a prezentei sentințe.

Termenul executării pedepsei stabilită lui Petrache Andrei Ivan sub formă de închisoare se calculează din momentul reținerii inculpatului.

Sentința în partea executării măsurii preventive arestul preventiv aplicată în privința lui Petrache Andrei Ivan se expediază imediat spre executare către inspectoratul de poliție și penitenciar, conform competenței.

Se încasează din contul lui Petrache Andrei Ivan, născut la *****, IDNP ***** în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 544 (cinci sute patruzeci și patru) lei.

Sentința este cu drept de atac, în ordine de apel, la Curtea de Apel Sud, în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Sentința motivată este pronunțată în ședință publică la data de 29 iunie 2026.

Președintele ședinței,
Judecător Oxana Gîscă